

Mint csikóhal a vízben

Írta: David Dickson

Egyházi folyóiratok
(Igaz történet alapján)

A Szentlélek „minden olyan dolgot meg fog mutatni nektek, amit meg kell tennetek” (2 Nefi 32:5).

Robin az úszómedencére meredt. Próbált nem gondolni arra, milyen hosszú távot kell leúsznia. Csak a jelvény megszerzése számított. A *seepferdchen* (csikóhal) jelvényről mindenki látni fogja Németországban, hogy egyedül is tud úszni.

„Meg tudom csinálni!” – gondolta Robin. Mély lélegzetet vett és elrugaszkodott.

PLACCS!

A hideg víz nagyon jól esett ezen a forró napon.

„Métterről méterre haladj!” – tanácsolta neki korábban Apa. – *Ne gondold egyből mind a 25 méterre!*”

Robin a vízben tartotta a fejét. Úgy mozgatta a karjait és a lábait, ahogy azt hónapokon át gyakorolta. Néhány másodpercenként felemelte a fejét, hogy levegőt vegyen.

Lábtempó. Kartempó. Lábtempó. Kartempó.

Az úszásoktatója hirtelen belefúj a sípjába. Robin meglepetten nézett fel.

„Ügyes vagy!” – mondta az oktatója.

Megcsinálta!

Robin elnevette magát és vidáman csinált néhány száltót a víz alatt. Csikóhal lett!

Amikor Robin hazaért, sietve megkereste Apát.

„Apa! Nézd!”

Robin apukája letette a kalapácsát. Amint meglátta a *seepferdchen* jelvényt, szélesen elmosolyodott.

„Első próbálkozásra sikerült?”

Apa átölelte Robint. „Mivel szeretnéd megünnepelni?”

Robin egy pillanatra elgondolkodott. „Leginkább azt szeretném, hogy elmenjünk ketten az uszodába. Meg akarom mutatni, hogy mit tudok.”

Apa mosolya még szélesebb lett. „Nahát, az mindkettőnknek ünnep lenne. Amint lesz egy kis időm, elmegyünk.”



ILLUSZTRÁLTÁ: MARK ROBISON

Robin örömeiben a levegőbe öklözött. Már alig várta, hogy felvarrják a jelvényt a fürdőnadrágjára, és elmenjen Apával úszni.

Teltek a napok. Robin többször is rákérdezett az uszodára, de valami mindig közbejött. Úgy tűnt, hogy Apa mindig elfoglalt.

Az egyik reggel, amikor Robin letérdelt az ágya mellé imádkozni, a végén hozzátett még egy dolgot.

„Kérek, adj az apukámnak egy kis szabadidőt, hogy elmehessünk az uszodába! Jézus Krisztus nevében, ámen.”

Amint Robin kinyitotta a szemét, hallotta, hogy Apa kopogtat a szobája ajtaján.

„Irány az uszoda! Látni szeretném, hogy mit tudsz.”

Robinnak leesett az álla. „Apa! Nem fogod elhinni. Pont most imádkoztam azért, hogy legyen egy kis időm, és elmehessünk.”

Apa karba fonta a kezét és az ajtófélfának támaszkodott. „Nocsak, hát nem érdekes? Látnod, én pedig pont

most hallottam egy halk, tiszta üzenetet a Szentlélektől arról, hogy el kell vinnem téged az uszodába. Ezek szerint jobb lesz, ha megyünk.”

Csodásan érezték magukat. Robin megmutatta Apának, hogy le tud úszni 25 métert megállás nélkül. Apa le volt nyűgözve. Robint pedig Apa víz alatti szaltói nyugtázták le. Egymás után ötöt is meg tudott csinálni!

„Örülök, hogy Mennyei Atya adott neked ma egy kis időt” – mondta Robin.

„Igazából én azt hiszem, hagytam, hogy túlságosan belefeledkezsek a munkába. Szerintem a Szentlélek arra emlékeztetett engem, hogy muszáj időt szakítani egymásra, nem gondolod? Megígérem, hogy én megteszem a részemet.”

Robin elmosolyodott: „Én is!”

Apa szeme körül összefutottak a ráncok, ahogy Robinra vigyorgott. „Még valami. Említettem már, hogy soha nem veszítettem még fröcskölő csatát?”

Most már Robin is vigyorgott: „Hosszú még a nap!” ●

Ez a történet Németországban játszódik. Többet is olvashatsz Németországról a J6-J7. oldalon.

